сладко на сърдечньтѣ имъ куватова.

Описавени подъ страфѣ въ наслѣдъкъ, що после надъ стѣнѣтѣ, да умрем, рекла една-та; да умрем, отговорила другата, а не да останем недостойни на Българското име. Честнѣ-то е по страшно отъ смърть-та а невинность-та и въ гроба е сладка. Това рекли, снемли бѣлитѣ си коси една у друга, да не се побои една-та като скочи по напредъ друга-та, уловали са за ръце и хвърлили се.

Читателю! спомни повѣсенъ ~~послѣдъ~~ вѣнецъ на гробъ имъ и почети съ сълзы съ храненіе паметь-та имъ.

(Отъ Антъсен. кн.)

8. Завръщанье на отечества.

Какъ-то при прошлѣтѣ, пременчата птичка са завръщѣ да наслѣди острова и хвъзбото си, така са завръщамъ аз къ тебе, бащино мое, да видя мечтаемый свѣ на бѣлгинскѣто-~~то~~ сѣдене.

Отъ това время ~~когато~~ оставахъ въ обичнѣтѣ бреговѣ, прилувахъ много морета, прибрѣвахъ много тежурови годины.